

## **A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság**

*Kfv.II.37.109/2014/4.szám*

*A Kúria a dr. G. Ügyvédi Iroda (ügyintéző: ügyvéd) által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal Szociális és Gyámhivatala alperes ellen nagyszülői kapcsolattartás tárgyában hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. október 10. napján kelt 7.K.27.573/2013/8. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 9. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi*

### **í t é l e t e t:**

*A Kúria a Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.27.573/2013/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.*

*Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.*

*Kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.*

*Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.*

### **I n d o k o l á s**

*A felperesi, apai nagyszülő 2012. december 15-én kérelmet terjesztett elő, amelyben a fia és annak élettársa kapcsolatából, 2009. július 8-án született unokájával való kapcsolattartás szabályozását kérte.*

*A kérelem kapcsán megállapítást nyert, hogy a szülők között az élettársi kapcsolat 2011. nyarán megszakadt és az Egri Városi Bíróság a 2012. november 30-án kelt 19.P.20.386/2012/36. számú ítéletével a gyermeket az édesanyánál helyezte el és az apát gyermektartásdíj fizetésre kötelezte. A bíróság a gyermek és az édesapa közötti kapcsolattartást felügyelt kapcsolattartásként szabályozta, minden páros hétvégén szombati napon 12:00 és 14:00 óra közötti időben a gyermekjóléti központ hivatalos helyiségében munkatárs jelenlétében, míg az időszakos kapcsolattartást a páros*

ünnepek második napján az anya jelenlétében 09:00 és 14:00 óra között a gyermek lakóhelyén. Az ítélet indokolása szerint az apa pszichiátriai gyógykezelés alatt áll, a pszichológusi és pszichiátriai szakértő véleményére is figyelemmel a felügyelt kapcsolattartás előírása volt indokolt. Arra tekintettel, hogy a felperesi, apai nagyszülő a gyermekelhelyezési perben hozott ítélethez közeli időpontban terjesztette elő a nagyszülői kapcsolattartás szabályozás iránti kérelmét, az ítélet szerint elrendelt apai kapcsolattartás módját és mértékét, indokait a gyámhivatal nem hagyhatta figyelmen kívül. Ahogy azt a körülményt sem, hogy az apa közel lakik az apai nagyszülőhöz (a felpereshez), aki napi szinten segíti fiát a napi életvitelben.

Mindezekre figyelemmel a Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal Kecskeméti Járási Hivatal Járási Gyámhivatala a 2013. március 21-én kelt BK-05C/005/26-12/2013. számú határozatával a felperes és az unokája közötti kapcsolattartást az apai kapcsolattartással megegyező időben minden páros hétvégén szombaton 12:00-14:00 óra közötti időben a gyermekjóléti központ hivatalos helyiségében, családgondozó felügyelete mellett szabályozta, továbbá a páratlan héten vasárnapi napon 18:00-19:00 óra közötti időben is biztosított további időt a kapcsolattartásra a családgondozó felügyelete mellett a gyermekjóléti központ hivatalos helyiségében. Az időszakos kapcsolattartást a páros ünnepek második napján 09:00-14:00 óra között az anya jelenlétében, az anya tartózkodási helyén írta elő.

A felperes fellebbezése folytán eljárta alperes a 2013. május 14-én meghozott BKC-001/2344-4/2013. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt. Ítéletében a bíróság kifejtette, hogy az alperes a tényállást feltárta, jogszerű és megalapozott határozatot hozott. Figyelembe vette a gyermek érdekét, amikor életkorára, betegségére és kiszolgáltatott helyzetére tekintettel a felügyelt kapcsolattartást írta elő, ugyanis nem hagyhatta figyelmen kívül a gyermekelhelyezési perben hozott ítéletet és az abban lefolytatott bizonyítás eredményeként beszerzett szakértői véleményeket és az abban a perben a felperes által tanúként tett nyilatkozatot. Mindezek alapján az alperes kellően megindokolta, hogy az elvitel jogát is magában foglaló kapcsolattartás nem volt lehetséges, mert a gyermek életét veszélyeztető körülmény állt fenn az apa pszichés betegsége, az apa és a felperes közötti napi rendszerességű kapcsolat, találkozás okán, továbbá ezzel összefüggésben nem volt figyelmen kívül hagyható az apa és az apai nagyszülő lakóhelyének közelsége sem. Megállapította a bíróság, hogy a gyámhatóság az eljárása során eljárási szabályt nem sértett meg, az apa írásos nyilatkozata rendelkezésre állt, a felperes a személyes meghallgatását nem kérte, írásban, illetve telefonon nyilatkozott.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasító ítéletet hozott.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezésével az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését. Álláspontja szerint a jogerős ítélet a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339.§ (1) bekezdését sérti. Állította, hogy az alperes az eljárása során megsértette a gyámhatóságokról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 149/1997.(IX.10.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Gyer.) 27.§ (6) bekezdését, 30.§ (1)-(2) bekezdését, 30/A.§ (1) bekezdését, továbbá a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 47.§ (1) és (4) bekezdését, valamint a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Tv.) 26.§ (1) bekezdését. Felülvizsgálati kérelmében kifejtettek szerint a gyermekelhelyezési perben a pszichológusi szakvélemény nem a felügyelt kapcsolattartást javasolta és az időszakos kapcsolattartások jelenleg sem hivatalos felügyelet mellett zajlanak a gyermek és az édesapa között. Nem kizárt ezért, hogy a nagyszülő felügyelete mellett az édesapa is találkozhatson a gyermekkel, mert veszélyeztető körülményre az eltelt egy évben nem került sor. Az édesanya állította, hogy a gyermek kruppos megbetegedésben szenved, azonban ennek orvosi igazolását nem csatolta be. Sérelmezte ezért, hogy a gyámhatóság igazolás nélkül fogadta el az anya állításait. Az édesanya és az apai nagyszülő között nincs rossz viszony, azonban az alperes meg sem kísérelte egyezség létrehozását és nem is hívta fel figyelmüket a mediációs eljárás lehetőségére. Sérelmezte, hogy bár az édesanya a hatóság székhelyén lakcímrel rendelkezik, mégis lehetővé tették az édesanyának, hogy Kecskeméten a tárgyaláson ne jelenjen meg. Sérelmezte, hogy az alperesi határozat fokozatosságot nem tartalmaz, a jogi képviselő nélkül eljáró felperes nem kapott kellő tájékoztatást az alperestől a lehetőségeire vonatkozóan, a felperes számára még elfogadható más kapcsolattartási megoldást sem javasoltak, illetve nem kísérelték meg egyezség létrehozását köztük.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Arra hivatkozott, hogy eljárási jogszabálysértést nem követett el, megalapozott döntést hozott, amelyet a bíróság is jogszerűnek ítélt.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 272.§ (2) bekezdése és a 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban konkrétan megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálhatja és vizsgálta felül.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet által megsértett jogszabályt a Pp. 339.§ (1) bekezdésében jelölte meg. Ez a jogszabályi rendelkezés eljárási szabály, amely rendelkezés abban az esetben alkalmazható, ha a bíróság az alperesi határozatot jogszabálysértőnek minősíti, így e rendelkezés - önmagában - a jogerős ítélet jogsértéseként nem értelmezhető.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében a fenti rendelkezésen kívül csak az alperes által elkövetett jogszabálysértésekre hivatkozott, nem állította, hogy ezeket az alperes által elkövetett jogsértéseket a bíróság tévesen vagy jogsértően értelmezte, illetve alkalmazta. A felülvizsgálati kérelemben csak a jogerős ítélet jogsértéseire történhet hivatkozás a jogszabályhely pontos megjelölésével. A felperes ezt nem jelölte meg, csak az alperes által elkövetett jogsértésként hivatkozott jogszabálysértéseket a Kúria érdemben ezért nem bírálhatta el.

A felülvizsgálati eljárásban új jogszabálysértés nem jelölhető meg, azaz olyan jogszabálysértésre nem történhet hivatkozás, amelyre a fél korábban nem hivatkozott és amelyet a bíróság ezért nem is bírálhatott el, emiatt arra a jogerős ítélet rendelkezést sem tartalmaz. A felperes által hivatkozott Gyer. 30.§ (1)-(2) bekezdése, 30/A.§ (1) bekezdése, a Ket. 47.§ (1) és (4) bekezdése, a Tv. 26.§ (1) bekezdése a keresetben jogszabálysértésként megjelölésre nem került, ezért azzal összefüggésben a jogerős ítélet döntést sem tartalmaz, ezért ezek a jogszabálysértések érdemben ez okból sem felülvizsgálhatók.

A felülvizsgálati kérelemben kifejtettek kapcsán a Kúria rámutat, hogy a Gyer. 27.§ (6) bekezdése az eljárás során megsértésre nem került, mert bár a hatóság a határozatában nem vitásan elismerte, hogy a nagyszülő személyével összefüggésben felróható vétkes magatartás nem állt fenn, ugyanakkor azonban a gyermek érdekét veszélyeztető körülményekre tekintettel a nagyszülői kapcsolattartás tekintetében az elvitel jogát is magában foglaló kapcsolattartás nem volt megengedhető. Ennek indokait az alperesi határozat helytállóan tárta fel, azt az elsőfokú bíróság is jogszerűen fogadta el. Az alperesnek a gyermekelhelyezési perben hozott ítéletben foglalt apai kapcsolattartás szabályozását nem lehetett figyelmen kívül hagynia. A gyermeket veszélyeztető körülményként volt megállapítható az apa pszichés betegsége, továbbá a gyermek életkorából, betegségéből fakadó kiszolgáltatott helyzete, a nagyszülő és a gyermek apjának tartózkodási helye közötti távolság. Mindezekre tekintettel a felperesi nagyszülőnek

az elvitel jogát nem lehetett biztosítani a kapcsolattartás során. Mindkét határozat tartalmazza, hogy a gyámhivatal egyezség létrehozását megkísérelte, azonban a kitűzött tárgyaláson az anya a tényleges tartózkodási helyének távolsága miatt nem kívánt megjelenni, ezáltal a nagyszülő személyes meghallgatása is szükségtelenné vált. Az édesanya a tartózkodási helyén tett nyilatkozatot, melyet a felperes megtekinthetett, arra nyilatkozatot tehetett és ilyen körülmények között az egyezség nem jött létre, ezért a gyámhatóságnak kellett szabályoznia a kapcsolattartás módját, idejét. Megjegyezni kívánja a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárásban a felperes által a kapcsolattartásnak az elrendelt kapcsolattartási módtól eltérő végrehajtására tett, bizonyítatlan állítása nem volt értékelhető.

Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott és érdemben felülvizsgálható jogszabályt nem sértette meg, ezért a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A sikertelen felülvizsgálati kérelemmel élő felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban kért, jogi képvisellel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, továbbá a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére.

A felülvizsgálati illeték mértékét az 1991. évi XCIII. törvény 39.§ (3) bekezdés d) pontja és 50.§ (1) bekezdése határozza meg.

Budapest, 2014. április 30.

**Dr. Buzinkay Zoltán sk. a tanács elnöke,**  
**Gizella sk. előadó bíró, Dr. Kalas Tibor sk. bíró**

**Dr. Márton**

A kiadmány hitelül:

tisztviselő